

Allerzielen

in pace, in memoriam
we gaan naar de dodenheuvel
waar we chrysanten neerzetten

bekende namen op grafstenen
de overledenen komen tot leven
ze worden vele malen herdacht

misschien morgen weer vergeten

Allerzielen (II)

ergens in de late herfst hangt
een penetrante zwavelgeur
houtkachels ontbranden

het herinnert me aan
hoe het moet zijn geweest
toen we nog niet wisten

wat we nu wel weten
het intieme van de herfst en
alles wat eruit voortbloeit

wachtend op een beetje verlossing

Allerzielen 2014

laagstaande zon we zitten
in de trein, er is iemand ziek
Oudewijvenzomer haast

het is nergens mistig of mistroostig
geen enkele Allerzielenweer, we
herdenken zij die ons zijn voorgegaan

wandelend door het park, mooie luchten
het zal nooit meer worden hoe het was
onverbiddelijk slaat de ziekte toe en

je kunt bijna niets meer doen, het lijkt wel
of je verlamd bent, de doden kijken toe
ze worden weer tot leven gewekt

boven een graf vol met chrysanten

Aubel

in de verte Aubel, herkenningspunt
met alsmaar meer verlangen om
hier te kunnen blijven waar alles

ademt zoals het altijd al heeft gedaan
Aubel zal van ons worden we weten
nu hoe dat in zijn werk gaat, we

weten nu hoe we dat kunnen zijn

Bidden

we zijn daarheen gegaan
om te vinden van wat
hier nog steeds ontbreekt

we vonden wat we zochten
de stilte van het midden
het bidden dat erbij hoort

Bijna winter

de stilte fluistert haast
idyllisch wintertafereltje
gefilterd zonlicht omzoomt
de schaarse bospercelen

het heet Vrouwenbos hier
groenbemester verspert de weg
meidoornheggen laten de helling
zien waar we moeten gaan om

verder weg te komen tot daar
waar niemand meer de weg weet
jarenlang alweer ergens ooit vergeten
weggegooid in de vergetelheid voor

altijd vergaan in een of ander verleden
afgedaan als overbodige ballast niet
meer relevant verstoppt in onze jeugd
in alsmaar meer van die herinneringen